

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 20P/72/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415213624
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6415213624.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom samosudcom Mgr. Martinom Štubniakom vo veci starostlivosti súdu o maloletého E. Š., A.. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, dieťa rodičov: matka F. Š., H.. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. W. č. XXX, v konaní právne zastúpená Mgr. Petrom Máčajom, advokátom, Dolná 7, Banská Štiavnica, otec U. Š., A.. XX.XX.XXXX, bytom Ul. Ú. XXX/X, W. Š., v konaní o návrhu matky na určenie výživného do rozvodu manželstva, takto

rozhodol:

- I. Otec je p o v i n ý zaplatiť zameškané výživné na maloletého E. Š.O., A.. XX.XX.XXXX za obdobie od 01.05.2015 do 08.02.2016 vo výške 1.252,24 € k rukám matky maloletého, a to v pravidelných mesačných splátkach po 35,- € mesačne, splatných vždy do 25. dňa príslušného mesiaca s tým, že prvá splátka je splatnou v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.
- II. V časti o určenie výživného za obdobie od 16.11.2014 do 30.04.2015 súd konanie z a s t a v u j e.
- III. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.
- IV. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania

odôvodnenie:

V konaní tunajšieho súdu sp. zn. 20P/24/2015 sa otec maloletého návrhom doručeným súdu dňa 07.07.2015 domáhal rozvodu manželstva s matkou maloletého, pričom v uvedenej veci matka maloletého cestou právneho zástupcu na pojednávaní dňa 17.09.2015 žiadala uložiť otcovi maloletého povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 200,- Eur mesačne počnúc od 01.12.2014.

V rámci konania sp. zn. 20P/24/2015 súd tento návrh matky uznesením zo dňa 07.12.2015 vylúčil na samostatné konanie, ktoré bolo následne vedené pod sp. zn. 20P/72/2015.

Matka svoj návrh cestou právneho zástupcu zdôvodňovala tým, že otec neprispel na výživu maloletého od jeho narodenia finančne ani naturálne a tiež odmietol vydať niektoré veci maloletého, ktoré boli zakúpené počas jej tehotenstva a ktoré u neho zostali.

Otec sa k veci vyjadril tak, že do marca alebo apríla roku 2015 na maloletého prispieval, potom už nie. Bránil sa tým, že v podnikaní skrachoval a má zablokovaný účet, lebo nemal na zaplatenie DPH.

Následne matka cestou svojho zástupcu zobrala návrh čiastočne späť tak, že žiadala uložiť otcovi zaplatiť zročné výživné len za obdobie od 01.05.2015 do rozvodu manželstva. Súd preto čiastočne

zastavil konanie s poukazom na § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak ako je uvedené pod bodom II. výrokovej časti rozsudku.

Kolízny opatrovník sa pripojil k návrhu matky na určenie zameškaného výživného vo výške 135,- Eur mesačne za uvedené obdobie poukazujúc na to, že otec je síce aktuálne v horšej finančnej situácii, no ani vek ani zdravotný stav mu nebránia, aby si ju do budúcnosti napravil tak, aby mohol výživné uhrádzať.

Súd po vypočutí účastníkov a na základe obsahu spisov tunajšieho súdu sp. zn. 20P/72/2012 a sp. zn. 4P/54/2015 mal za preukázané, že v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 20P/72/2012 sa otec domáhal rozvodu manželstva s matkou maloletého, pričom vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 12.01.2016 (právoplatným dňa 08.02.2016) tak, že manželstvo bolo rozvedené, maloletý E. bol na čas po rozvode manželstva zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 135,- Eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého. Stretávanie sa otca s maloletým súd na návrh účastníkov neupravoval.

Medzitým sa aj matka návrhom doručeným súdu dňa 29.07.2015 domáhala rozvodu manželstva s otcom maloletého v konaní sp. zn. 4P/51/2015, kde okrem iného tiež žiadala otcovi uložiť povinnosť platiť výživné na maloletého v sume 200,- Eur mesačne počnúc od 01.12.2014. Toto konanie však bolo zastavené uznesením zo dňa 28.09.2015 č.k. 4P/51/2015-20 (právoplatným dňa 24.10.2015) z dôvodu prekážky už začatého a prebiehajúceho konania sp. zn. 20P/24/2015.

Vzhľadom na predmet tohto konania, ktorým bolo zaplatenie výživného zo strany otca na maloletého za obdobie od 01.05.2015 do 08.02.2016 (kedy nadobudol právoplatnosť rozvodový rozsudok rodičov maloletého v konaní sp. zn. 20P/24/2015) mal súd na základe zhodných vyjadrení oboch rodičov za preukázané, že otec na výživu maloletého v uvedenom období neprispieval a že rodičia už v tom čase nežili v spoločnej domácnosti, čo vyplýva z ich vyjadrení v rámci rozvodového konania.

Z rozvodového spisu pritom tiež vyplýva, že o maloletého sa v tom čase starala matka, ktorá bola na rodičovskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok a prídavok na maloletého spolu v sume 226,72 Eur mesačne. Mesačné výdavky na maloletého len na mlieko (60,- Eur mesačne) a plienky (70,- až 80,- Eur mesačne) predstavovali čiastku 135,- Eur mesačne.

Otec predložil daňové priznanie, podľa ktorého ako živnostník mal za rok 2014 príjmy na úrovni 19.641,90 Eur, výdavky mal 21.598,96 Eur a teda vykázal daňovú stratu. Svoje mesačné výdavky deklaroval (a sčasti aj podložil) ako sumu 350,- Eur za nájom obchodného priestoru, 350,- Eur splátka úveru na nákup tovaru do predajne, zabezpečenie obchodu 3,- Eur mesačne, 50,- Eur mesačne telefón, za bývanie svojmu otcovi platil 130,- Eur mesačne, odvody 180,- Eur mesačne plus DPH každý mesiac a ešte platí výživné v sume 100,- Eur mesačne na druhé dieťa.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení (ďalej len „Zákon o rodine“) platí, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Ust. § 65 ods. 1 Zákona o rodine potom určuje, že ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Súd mal v konaní za preukázané, že rodičia maloletého počas sporného obdobia mája 2015 až februára 2016 spolu nežili, počas tohto obdobia sa o maloletého starala matka a otec na jeho výživu neprispieval. Preto bolo potrebné, aby súd upravil rozsah vyživovacej povinnosti otca.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine majú obaja rodičia prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, pričom podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine sa pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine má výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine platí, že pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Aplikujúc tieto ustanovenia na pomery oboch rodičov i maloletého súd potom dospel k záveru, že bolo v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na úhradu potrieb maloletého výživným v sume 135,- Eur mesačne ako bola určená aj v rozvode rozsudku. Predovšetkým je potrebné uviesť, že vzhľadom na útlý vek maloletého sa matka na plnení svojej vyživovacej povinnosti podieľala výkonom osobnej starostlivosti a mala príjem len z rodičovského príspevku a prídavkov. Otec by preto mal prispievať na maloletého úhradou aspoň polovice výdavkov na jeho potreby, ktoré len ohľadne tých najzákladnejších matka vyčíslila na sumu 130,- až 140,- Eur mesačne (nepočítajúc ešte ďalšiu stravu, oblečenie, obuv, lieky, hračky či iné úplne bežné veci, ktoré tak malé dieťa pre svoj všestranný rozvoj potrebuje). Otec deklaroval svoje výdavky na úrovni vyše 1.000,- Eur mesačne, no súd poukazuje na ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine, podľa ktorého má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. V situácii, kedy otec dokázal za mesiac minúť viac než 1.000,- Eur, bolo skutočne v jeho možnostiach zracionalizovať svoje výdavky tak, aby prispieval na maloletého sumou 135,- Eur mesačne, ktorá by pokryla najpodstatnejšie výdavky na maloletého a zvyšok potrieb zasa bola schopná vykryť matka maloletého či už osobnou starostlivosťou alebo svojim príjmom. V konečnom dôsledku otec i cestou svojho vtedajšieho právneho zástupcu navrhoval matke dohodu v tom smere, že uhradí dlžné výživné za predmetné obdobie vo výške 135,- Eur mesačne (č.l. 16 spisu), čo len potvrdzuje záver, že takéto výživné bol schopný platiť. Pokiaľ otec poukazoval na svoje nepriaznivé pomery v súčasnosti, tak tieto nie sú podľa názoru súdu relevantné pre určenie výživného za sporné obdobie, ktoré bolo predmetom tohto konania. Navyše obrana otca, podľa ktorej mu súčasná situácia nedovoľuje platiť výživné v určenej sume zostala len v rovine tvrdení, lebo žiaden dôkaz v tomto smere otec nežiadal vykonať.

Z uvedených dôvodov súd uložil otcovi povinnosť zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 01.05.2015 do 08.02.2016 vo výške 1.252,24 Eur (t.j. 9 mesiacov x 135,- Eur plus za 8 dní mesiaca február 2016 suma 37,24 Eur) a vo zvyšku nad sumu 135,- Eur mesačne návrh matky zamietol. Súd s poukazom na § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku povolil otcovi toto výživné splácať v pravidelných mesačných splátkach po 35,- Eur, ktorých výšku navrhol samotný otec (list č.l. 16 spisu). Súd neurčil vyššie splátky, nakoľko celková suma, ktorú bude otec mesačne platiť na maloletého predstavuje sumu 170,- Eur mesačne (135,- Eur mesačne bežné výživné plus splátka 35,- Eur mesačne) a zo žiadneho vykonaného dôkazu nevyplýva, že by otec aktuálne disponoval majetkovými hodnotami umožňujúcimi mu vyplatiť dlžné výživné naraz, či vo vyšších splátkach. I keď podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine možno výživné priznať len odo dňa začatia súdneho konania, pri maloletých deťoch je to možné aj tri roky spätne pred podaním návrhu, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Matka podala návrh na určenie výživného v rámci konania sp. zn. 4P/51/2015 dňa 29.07.2015, no súd videl dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie výživného od 01.05.2015 v tom, že sám odporca s tým prejavil súhlas a súd nenašiel v spätnom uplatnení výživného matkou špekulatívne dôvody.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania v konaní, ktoré sa mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho podáva - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozsudok, v čom je rozsudok, alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v 3 rovnopisoch, inak súd vyhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1, 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na exekúciu podľa Zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.